

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 89. Henricus III. per suos Deputatos Romæ a Papa suis censuris folvi
efflagitans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](#)

§. LXXXIX.

Sæcul. XVI.
A.C. 1589.

*Henricus III. per suos Deputatos Ro-
mæ a Papa suis censuris solvi
efflagitans*

*H*enricus III. cum hisce tumultibus undique premeretur, ac seditiones sedari speraret, si a summo Pontifice, qui ob sacrilegiam Cardinalis Guisii necem ab ipso patratam merito exacer- batus erat, sui sceleris veniam pete- ret, hinc Hieronymum Gondium una cum Pisano Marchione ad Sextum V. allegabat, qui Regem suum a perpet- rati parricidii poena absolvi efflagita- rent: ergo ambo Deputati ad Pontificis alloquium admissi, atque ad ejus pedes provoluti declarabant, quod hinc di- fcessuri non essent, nisi prius petitam gratiam obtinuissent: verum Sextus V. eorum votis annuere differens Gondio, & Pisano acriter obtrudebat, quod eorum Rex non modo immunitatem Ec- clesiasticam, sacrique Collegii privile- gia violasset, sed etiam in ipsas leges divinas, humanasque peccasset, dum crudeli sicariorum manu Cardinalem trucidaverat, ac duos spectatissimos Ec- clesiæ Prælatos, perinde acsi profani infimæ fœcis homines essent, in vincu- lis detinere non erubuit. Ad hæc am- bo Franciæ Ministri eidem cum summa

*Thuan. §
Davil. l. c.
Let. vie de
Sixt. V.
l. 10.*

Hist. Eccles. Tom. L. Uu animi

Sæcul. XVI. animi demissione, immota tamen firmitate, Regis sui rationes exponebant, plurimum exaggerantes læsæ Majestatis crimen, cujus tres hosce Præfules reos extitisse dicebant, & postea hæc addebant: „Postquam hi Regis auctoritatem usurpaverant, eumque Lupara discedere, atque pro vitæ suæ securitate omnino auffugere compulerant, „Rex haud amplius sibi integrum habebat, ut illos juxta legum præscripta castigaret: de cetero autem omnia „Regni sui mala nonnisi ex clandestinis consiliis, & Guifii Ducas, ejusque „Fratri Cardinalis machinationibus ortum traxerunt; quoniam igitur illorum crimen publicum, ac confessio, ne firmatum est, Rex quoque illos „pro suo arbitrio punire potuit: insuper „hi ob suum sacrilegium sacræ Sedis „patrocinio sese indignos reddiderunt, „præcipue cum defensio religionis, pro „qua ipsem Henricus illis longe maius ostendebat studium, nonnisi vanus „erat ambitionis suæ obtentus: nihilo „minus Rege nostro ad omnia, quæ „cunque Sanctitas sua ab eo exigere „voluerit, parato, perdemisse rogamus, ut eadem exoptatam eidem veniam concedere dignetur.,,

§. XC.